

La ballarina Laura Morera, guanyadora del premi a millor interpretació clàssica als National Dance Awards

Vadim Muntagirov i Laura Morera a *La fille mal gardé*. © ROH-Tristram Kenton (2015)

Per Clàudia Brufau

“Em sento una ballarina britànica, crec que entenc molt bé l’estil d’Ashton o MacMillan”, em va afirmar amb fermesa **Laura Morera** quan la vaig entrevistar el març passat a Reus abans d’actuar a la gala del Premi Roseta Mauri (el retrat que li vam fer el podreu trobar a la «Revista Musical Catalana», 346). La ballarina principal del Royal Ballet de Londres va rebre el premi a la millor interpretació femenina de clàssic del cercle de crítics dels **National Dance Awards 2015**, que es van celebrar dilluns 25 de gener a The Place, Londres. Salvant les distàncies, aquest premis són els Oscar de la dansa del Regne Unit.

Nascuda a Madrid el 1977, Laura Morera va aterrar a Londres molt jove, amb només onze anys, i un cop a la companyia va anar ascendint progressivament. Morera balla amb accent britànic: encarna la musicalitat dels mestres del Royal Ballet, els coreògrafs Sir Frederick Ashton i Sir Kenneth MacMillan, amb una precisió i eferescència aplaudida per molts crítics. Destil·la una musicalitat única que rau en els detalls, la subtileza, la gestualitat ràpida i discreta.

El premi que ha rebut Laura Morera és per la seva interpretació de Lise en el ballet còmic ***La fille mal gardé d’Ashton***, al costat del ballarí rus **Vadim Muntagirov** el mes d’abril passat. La crítica de dansa del diari «**The Guardian**», Judith McKarell, l’aplaudeix com a ballarina i actriu: *“Morera és una Lise nata. Brilla amb passos de pardal a alta velocitat al llarg de la coreografia seguint les exigències de la preciosa musicalitat i sense que es noti l’esforç en la part superior del seu cos. Ella és igualment una actriu nata i és fantàstic veure-la traient tota la part divertida de la noia ‘poc femenina’, tota la sensualitat tímida i*

*terrenal que sorgeix sense manierismes de ballarina.” Mark Monaghan a «**The Telegraph**» celebra la seva vis còmica: “De fet, l’humor estava en eferescència, en gran part gràcies a Morera –quina súpercomediant està feta”. I Ismene Brown a «**The Spectator**» la descriu com: “Una de les silencioses armes letals del Royal Ballet, la seva musicalitat i elegància senzilla són el paradigma de la discreció de l’escola anglesa.”*

Podeu conèixer de més a prop la ballarina madrilenya en aquesta **entrevista a Laura Morera i Vadim Muntaginov per a DanceTabs sobre la producció de *La fille mal gardée*** o bé llegint l’entrevista que la «Revista Musical Catalana» li va fer en el **número 346**.